

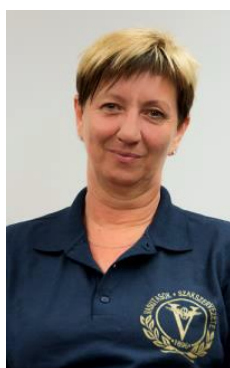
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 37. szám

2017. február 20.

Te mivel lennél elégedett?

Erre a kérdésre tízből kilencen kapásból rávágják, hogy a lottó ötössel. Pedig a statisztikák szerint a lottónyertesek 90 %-a másfél év alatt költi el a nyereményét, jelentős részüknek még az élete is tönkre megy. Mégis titkon erre áhítózunk a legtöbben, talán csak a beteg ember első gondolata az egészség. Akinek egészsége is és pénze is van, az a boldogságra vágyik? A kérdés lehetne költői, megválaszolása egyénfüggő, de mindenki igyekszik a Maslow piramis tetejére mászni. (Abraham Maslow szerint szükségleteinket rangsorolni lehet, aminek az alján a létfenntartáshoz kapcsolódó alapszükségleteink helyezkednek el, a piramis csúcsán pedig az önmegvalósítás szükséglete áll.)

Maradjunk eredeti kérdésünkél, vagy inkább csavarjunk rajta egyet. Bérfejlesztés tájkán talán aktuálisabban hangzana, hogy „Te mennyivel lennél elégedett?”. Itt az a vicc jut az eszembe, hogy a főnök elégedett a beosztott fizetésével, a beosztott pedig a főnökével. Hát, ebben azért van valami igazság, főleg ha tovább gondoljuk. Általában kollégáink fizetésével elégedettebbek vagyunk, mint a sajátunkkal, vagy például a pedagógusok béremelését jobban elfogadnánk mi, vasutasok. Pedig már az idejére sem emlékszem, hogy mikor ütötte markunkat utoljára ekkora bérfejlesztés, persze az is igaz, hogy többet is megérdemelnénk.

De itt van a minimálbér és a garantált bérminimum okozta bérfeszültség kérdése. Akár elégedett is lehetne az a melós, akinek a bére „már” minimál, de ő miért nem érdemli a magasabbat, a garantáltat? És aki a garantáltat kap, az miért nem esik bele abba a kategóriába, akik pluszt kapnak? És mi van az öreg rutinos rókák bérével, akik közel vannak a nyugdíjhoz? Akiket e „mozdony füstje” még épphogy csak megcsapott, ugyanannyit fognak keresni?

Hát igen: Egyenlő munkáért egyenlő bért. Vagy mégse? Ilyen és ehhez hasonló kérdések foglalkoztatják kollégáink többségét, akik hol hangosabban, hol halkabban kérdeznek, vagy kritizálnak.

Megjegyzem, a kritikusok többsége a pálya széléről teszi mindezt, mert ugye onnan semmi sem drága. Gondolom, ők akár elégedettek lesznek, akár nem, kevesüknek jut majd eszébe tagtársainknak megköszönni, hogy az érdekvédelemre áldozzák havi fizetésük egy százalékát. És ezután is megteszik majd, pedig ők sem biztos, hogy elégedettek. De tudják, illetve tudjuk mindannyian, hogy nehéz, vagy inkább lehetetlen olyan bérmegállapodást összehozni, amivel mindenki elégedett. Olyat viszont lehet, amelyik jobb az előzőeknél, és jó alap a továbblépéshez.

Elégedetlen vagy? Én is! Gyere tovább velünk, folytassuk együtt, amit elkezdtünk!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Egyezségből jövő

Legalábbis erre utal, hogy nem csak a vasutas-szakszervezetekkel, február elején pedig a munkáltatóval egyeztünk meg, hogy lépünk ki végre a két-három százalékos béremelések bűvköréből. Mert a múlt héten a tulajdonos is bölintott, meglesz mindehhez a pénz. Végre mindenki rájött, hogy nagy baj van készülöben a vasút háza táján, amennyiben változatlan marad a munka díjazása, és továbbra is aprópénzzel jutalmazták azokat, akik még hűek maradtak a sínekhez. Még nagyobb a gond, ha fiatal vasutasokat is szeretnénk látni, márpedig szeretnénk, hiszen a folyamatosság, és a kiszámítható jövő mindannyiunk érdeke. Nincs még vége, persze, az idei futamnak, mert a holnapi VÉT-ülés keretében ki kell dolgozni a részleteket.

No, és az egyezség újra, mert sokan sokféleképpen értelmezik a számokat és betűket. Pedig amilyen bonyolultnak tűnik, olyan egyszerű, reméljük, a megvalósítása is az lesz, és elkerüli a részleteket sorstársa, az ördög. Úgy kezdődik, hogy átlagosan harminc százalék béremelés üti a vasutasok markát három év alatt. Idén tizenhárom, jövőre tizenkettő, 2019-ben pedig öt százalék. Miért pont ilyen felosztásban? Mert a kezdetnél muszáj beindulni, hátha segít a létszámihiány alakulásában, a végére meg öt százalék maradt. De valószínű, hogy az akkori helyzet és a lehetőségek függvényében több is lehet, szóval az öt százalék sincs bebetonozva.

És a megvalósítás. Azt tudjuk, hogy az új minimálbér és garantált bérminimum kötelező béremelést jelent sok munkakörben. De ők is megkapják a tíz százaléknál alanyi jogú plusz bért, pontosabban először azt kapják meg a tavaly decemberi bérük alapján, és ha nem éri el, például a százhatvanegyezer forintot, akkor kiegészítik, hogy elérje. Akiknek pedig többre jön ki, mint a kötelező, azok örüljenek neki. Mint ahogyan azok is, akinek a bére nyomban az előzőek felett van, de a megvalósulás után már csak egy kicsivel: A bérsávok

„összecsúszása” miatt a tízes bérosztálytól a tizenkettes kiemeltig egyfajta kompenzációként külön béremelés jár nekik. Ennek mértéke még a ködös jövőbe vész, de bízunk, hogy nem vész el.

Ám, hogy ne legyen oly hirtelen vége a jónak, örülhetnek vasutasnapon azok is, akik idén már tizenöt éve vasutasok. Vagy húsz éve, vagy huszonöt, esetleg harminc, vagy még több, és osztható ötten a szolgálati éveik száma. A lényeg, hogy ők plusz ötezer forint alapbéremelés kapnak hűségükért mondván, eggyel több ok, hogy a vasúton maradjanak, de nem csak idén, mert ez a „hűségbér” ötvenként ismétlődik majd. És talán eggyel több ok, hogy mások is jöjjenek hozzánk dolgozni. Ja, hogy az öt éves ciklussal sokan kimaradnak, mert épp tavaly voltak ötten oszthatók? Nem ismeretlen a felvetés, az illetékesek rajta vannak az ügyön. És levezetésként pedig ne feledjük, öngondoskodásunk segítésére idén és jövőre is nő fél-fél százalékkal a cég által az önkéntes nyugdíjpénztárba utalt összeg, tehát három, majd három és fél százalékra.

Mindez korántsem azt jelenti, hogy kényelmesen támasszuk hátunkat a fotelnek, már csak azért sem, mert hátra van még azoknak a fránya részleteknek a köbe vésése. Ám reméljük, nem vártunk hiába, és megvalósulnak a terveink. Aztán neki lehet látni egy új, versenyképes bértábla kidolgozásához, no meg, a vasutasoknak „kiszámíthatóságot garantáló életpályamodell” megalkotásához, nem beszélve az „ésszerűtlenül szigorú vizsgáztatási rendszer” lazításáról – amint Meleg János, szakszervezetünk elnöke is megfogalmazta a napokban. Tehát a feladatok nem csökkennek, van és lesz tennivalója bőven az érdekvédőknek a jövőben is. De jó okkal mondhatjuk, hogy elindultuk egy olyan úton, mely mindenki számára biztatóbb jövőbe vezet. Talán még fiatalok is többen jönnek majd a vasútra.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KÍVÁNC SISÁG

- Anya, apa miért kopasz?
- Mert sokat gondolkodik.
- És neked miért hosszú a hajad?
- Na, menj szépen játszani...!

ÉRDEKLŐDÉS

- Mond, Pirike, örülnél egy kicsinek?
- Most egy nagyobbak jobban örülnék, Béla...

LÁNYKÉRÉS UTÁN

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy fiú, aki megkérte a kedvese kezét: Mond, leszel a feleségem? Mire a lány: Nem!

Ezek után a fiú boldogan élt tovább, horgászni, vadászni járt, golfozott, sört vedelt, és vidáman teret engedett a szélnek is, ahol, és amikor éppen kedve tartotta.

Balogh Attila